

Kunstisbaneprojektet på Marienlyst – et tilbakeblikk

Skøyteidrett har historisk stått sterkt i Drammensregionen. Hurtigløp hadde en unik posisjon i byen, spesielt før krigen hvor klubben tok nasjonale og internasjonale mesterskap i fleng inkludert alle fire olympiske gullmedaljene i 1936. Dette distriktet hadde også i flere tiår etter krigen hegemoniet i bandy-norge men 5-6 klubber som kjempet i toppen av den øverste divisjonen. På grunn av de klimatiske forholdene i Drammen, med milde vintre, begynte man allerede på 1950-tallet å snakke om kunstfrossen skøytebane.

Det ble brakt fram flere ganger utover på 60- og 70-tallet av ulike grupperinger og med ulike forslag om hvordan en kunstisbane kunne realiseres. Men hver gang strandet initiativene på fragmenterte innspill og uenighet mellom de forskjellige idrettsklubbene samt dårlig kontinuitet i kommunale planer. Det gikk nedover med isidrettene i Drammen. På begynnelsen av 90-tallet var det få som drev med isidrett i Drammen, tross de sterke tradisjonene. Etter flere milde vintre var det få aktive hurtigløpere og knapt et senior bandylag igjen i Drammen.

Så begynte det å skje ting vinteren 1997-98. Takket være to dyktige kretsledere, henholdsvis Bjørn Hennem i Buskerud Skøytekrets og Erik Bjørnløv-Larsen i Buskerud Bandykrets, startet en unik

prosess som skulle vise seg å bære frukter relativt raskt. Bjørnløv-Larsen var i tillegg aktiv lokalpolitiker og kjente til planer som var under oppseiling i kommunale komiteer for renovering og utbygging av Marienlystområdet. Det viste seg at en prosjektgruppe i Drammen kommune arbeidet med planer om en Marienlystutbygging til ca. 300 millioner kroner. Disse planene inneholdt interessante elementer for idrett, friluftsliv og kultur. Både kunstis og nytt badeanlegg var nevnt i dokumentet. Tiden var så absolutt inne til å synliggjøre kunstisbehovet og få dette med i disse langsiktige kommunale planene.

Skøyte- og bandykretsen innkalte de av byens idrettslag som driver med isidrett til et møte 11. februar 1998 på Idrettens Hus i Drammen. Dette møtet ble starten på en fantastisk interessant prosess som klart har vist hvor mye idretten kan få til hvis man står sammen. På møtet som var preget av stor entusiasme ble man enige om å danne en referansegruppe som skulle representere de ulike idrettene og deres behov. Referansegruppen besto av representanter fra Drammens Skøyteklub, bandyklubbene Skiold og Spa/Bra, Drammen Ishockeyklubb og Drammen Bedriftsidrettsråd. Referansegruppen konstituerte seg og kalte seg for «Isfolket», noe som snart skulle bli et flittig brukt begrep i styrende organer i Drammen. Drammens Skøyteklubs daværende leder Kjell-Ole Gjestemoen ble valgt til leder for Isfolket.

Kort tid etter la kommunens prosjektgruppe fram sine planer for Marienlystområdet i et dokument «Marienlyst – stedet i Drammen hvor interessene møtes». Isfolket arbeidet raskt med å koble planene for kunstisbane opp mot dette prosjektet og presenterte dette i et dokument «Marienlyst – stedet i Drammen hvor isidrettene også samles». Et viktig element i dokumentet var beskrivelsen av hvordan kunstisbanens overskuddsvarme kunne brukes til å dekke energibehovet for flere store bygninger og institusjoner i området rundt Marienlyst. Faktisk vil den store flaten kunne gi overskuddsenergi i størrelsesorden 8 millioner kWh pr. år.

På vårparten i 1998 gjennomførte Isfolket en intens lobbyvirksomhet mot det politiske miljøet i Drammen. Møter ble avholdt med alle de politiske partiene hvor viktighet av et kunstisbaneprojekt ble poengtert. En viktig milepæl i så henseende var at et av de største partiene i Drammen raskt besluttet å gå inn for at anlegget skulle bygges. Samtidig arbeidet kommunens prosjektgruppe hvor idretten hadde flere støttespillere, aktivt med å innarbeide kunstisbaneprojektet i de langsiktige planene for Marienlyst. Landskapsarkitekter ble engasjert for å utforme den ideelle plasseringen av anlegget og i en periode rådet det en viss skepsis og usikkerhet blant klubbene hvorvidt dette ville ivareta idrettens interesser. Etter et hardt press fra Isfolket og godt støttet av de enkelte klubbene falt

prosjektgruppen ned på det alternativet som opprinnelig ble foreslått av klubbene, nemlig en full 400-meters hurtigløpsbane mellom fotballstadion Gamle Gress og utendørsbadet. Dette alternativet forutsatte imidlertid at en gjennomgående vei, Schwartz gate, måtte stenges og at seks eiendommer måtte fraflyttes for å få plass til banen. På en imponerende rask og effektiv måte greide kommunens administrasjon å få disse tingene på plass. Med stor samarbeidsvilje fra Statens Vegvesen ble den aktuelle gaten stengt og et nytt kjøremønster etablert og innløsningen av de seks eiendommene ble raskt effektivt.

I denne perioden ble alliansen mellom isklubbene flere ganger stilt på en hard prøve fordi det ville være mye enklere og raskere å få gjennom prosjektet blant politikerne for bygging av en bandybane som tar mindre plass og ville bli betydelig rimeligere. Men alliansen sto sammen og pekte på at en stor bane ville muliggjøre en betydelig bedre utnyttelse av anlegget ved at flere klubber kunne trene på samme tid, samt at anlegget da ville bli mer tilgjengelig for publikum. I tillegg måtte prosjektgruppen ta hensyn til at dette området om sommeren måtte kunne brukes til fotballspill slik det hadde vært tidligere. Derfor måtte det bli en kombinert kunstis- / kunstgressbane.

Den 19. desember 2000 kom den store dagen isentusiastene i Drammen hadde ventet på i mer enn 40 år. Drammen Bystyre besluttet å bevilge penger til bygging av en kombinert kunstis- / kunstgressbane samt et stort tribuneanlegg mellom skøytebanen og fotballstadion. Prislappen på anlegget var 50 millioner kroner. Det ble også besluttet å bygge et nytt badeanlegg til 140 millioner kroner, men tidspunktet for denne utbyggingen ble skjøvet ut i tid. Sommeren 2001 startet grunnarbeidene til den nye banen som var ferdig planert og drenert før vinteren. På vårparten 2002 startet byggingen av det nye tribuneanlegget.

Sommeren 2002 ble flere mil med fryserør lagt ned og hele den store flaten på nesten 13 mål dekket med et topp moderne kunstgress. I september ble de første fotballkampene spilt på det nye anlegget og alle roste anlegget og kunstgressdekket. Helgen midt i oktober ble det spilt kretsfinaler i fotball på den nye banen og dagen etter, mandag 14. oktober startet oppvanningen av banen ved hjelp av store sprederne. Dette viser at anlegget har en meget stor utnyttelsesgrad, faktisk opp mot 50 uker i året. Etter få dager var det is på banen og to splitter nye ismaskiner kunne kjøre utpå for å lage god skøyteis.

Fredag 1. november ble banen åpnet av ordføreren og allerede dagen etter var banen i bruk til organisert trening. I regi av Isfolket hadde brukergruppene utarbeidet en detaljert fordelingsplan for bruk av banen, noe som ville bidra til å opprettholde det sterke samholdet i isalliansen. Drammens Skøyteklub har tre treningsbolker dedikert for hurtigløp på skøyter på kveldstid. Ellers er banen tilgjengelig på dagtid og på søndager til uorganisert aktivitet. Ukene som har gått siden åpningen har vist at det er en enorm stor skøyteinteresse i Drammen.

Det første nasjonale skøytestevnet på Marienlyst blir Drammensløpet rett før jul, og allerede tidlig i januar blir det arrangert et norsk mesterskap på skøyter på den nye kunstisbanen, nemlig NM junior sprint.

AV ARNE NESTEGÅRD

Baklengsrekorden som aldri ble slått

Jevnaker har vært arena for en verdensrekord på skøyter. Og etter mer enn 68 år er rekorden fortsatt ikke slått. Visste du det ikke? Ikke så rart; rekordholderen er canadieren Alex Hurd, og distansen var 500 m baklengs! Det er Geit- hus ILs hjemmesider som kan opplyse om rekorden, som en av mange kuriøse rekorder som fortsatt står etter mange år.

Stevnet ble arrangert på Randsfjorden sent på vinteren i 1934, nærmere bestemt 11. mars. Egentlig skulle den berømte «hadelandstrioen» vært trekkplasteret, men da Ballangrud, Staksrud og Engnestangen reiste til Russland, måtte man finne erstatte.

– Imidlertid gav foreningens energiske formann Tvetter ikke opp. Han reiste til Oslo, og resultatet av reisen blir et stevne som blir en sensasjon, iallfall på landsbygden, skrev Ringerikes Blad før den store helgen.

Den nye attraksjonen var fire nordamerikanere, som sikkert var et innslag som smakte av den store verden. Edward Schroeder, Herbert Taylor, Frank Stack og Alex Hurd skulle få prøve seg mot den kommende stjernen Charles Mathisen. I tillegg kunne arrangøren skilte med «samtlige kvinnelige turløpere med Undis Blikken i spissen».

– Det blir et stevne som sier seks, lovt Ringerikes Blad.

Om det sa seks vites ikke, men en begivenhet må det ha vært på Jevnaker. 1500 mennesker var til stede, og de lokale løperne fikk anledning til å måle krefter med de internasjonale stjernene. Liv-guttene Johs Elviken og Per Gundersen ble særlig trukket fram i avisspaltene for sine 500-metere i juniorklassen.

Av utlendingene var det bare de to kanadierne Stack og Hurd som fant veien til Jevnaker, mens amerikanerne Taylor og Schroeder uteble. Kanskje følte herrene Stack og Hurd at de kunne døyve hjemlengselen litt ved å besøke det lokale Kanada?

Baklengsløpet var vel neppe noen sensasjon i 1934. Ringerikes Blads representant nøyde seg med å konstatere at «Dessuten gikk de to skøiteløpere en 500 meter baklengs med tid Hurd 55,2 og Stack 61,2». Nå gås det kanskje ikke baklengsløp over 500 meter hver helg, men oppfordringen går herved til Petter & co: Prøv å slå denne!

AV KNUT ANDREAS RAMSRUD